

A U S T R A L S K É

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 38 RIJEN 1994

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

Průčelí Lorety na Pohořelci

Kryštof a K. I. Dienzenhofer, 1721-26

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

CUISINE ART CATERING

Pty Ltd

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené mísy a další speciality.

Přesné informace:

telefon: **525 3971**

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

DENTAL PROTESIS

Odborný zubní protetik nabízí své služby,
ve zvláštních případech
(starší, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
jen předem domluvenou částku)

Další informace: (02) 388 2216
mluvíme česky i slovensky

425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P.R.I.N.T.I.N.G. PTY LTD
A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro

MANUFACTURING, ENGINEERING

DESIGN, CAD/CAM

DESKTOP PUBLISHING

JOB COSTING, ACCOUNTING

MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO

České, EASTERN & WORLD FONTS

BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY's

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.

Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.

Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.

volejte Barboru - 387 1333

ZPRÁVY Z KULTURY

Přes 220 stran má nová, již čtyřicetá kniha Jaroslava Foglara (Jestřába), tvůrce "Rychlých šípů" a dnes již legendárního spisovatele pro mládež. Kniha se jmenuje "Modrá rokle" a je dlouho připravovaným románovým rozšířením kresleného seriálu stejného jména, který vydala v roce 1984 Česká speleologická společnost pro svou vnitřní potřebu, (protože tehdejší režim Foglarovy - a a vůbec skautské - mládežnické snahy nejen nepodporoval, ale aktivně potlačoval). Seriál k textu Jar. Foglara nakreslil známý grafik Kája Saudek. Nová kniha má vyjít před Vánocemi v nakladatelství Olympia, jak řekl autor po příjezdu ze své chaty nedaleko Prahy, kde knížku v těchto dnech dopsal.

Ve věku 54 let zemřel po těžké nemoci v úterý 20. září ve Vrchlabí herec Petr Čepek. Dlouholetý člen Činoherního klubu v Praze, vytvořil řadu výrazných filmových i divadelních rolí. Mezi nimi nezapomenutelnou roli ve filmu "Petrolejevé lampy" Naši čtenáři si ho budou pamatovat z půvabné pohádky Jana Wericha "Tři veteráni".

Další světový muzikal (po londýnských Bidnicích) - Jesus Christ Superstar skladatele A. Lloyd-Webera a libretisty T. Rice se objevil v Praze. Představení v divadle Spirála na pražském Výstavišti navštěvuje denně kolem 600 diváků a návštěvnost stoupá. Podle producenta A. Rubrechta lze počítat s tím, že Ježíš se bude hrát nejméně do prosince. V hlavních rolích uvidí návštěvníci přední české rockové hvězdy. Kamil Štrihavka - Ježíš, Bára Basiková - Maří Magdalena, Dan Barta - Jidáš a další.

POHLEDY Z OLYMPU

Karel Wendt

Značné procento nás, vysloužilých exulantů si pestří životní nudu zvláštním povýšeně kritickým pohledem na téměř všechno, co bylo doma od listopadu 1989 vykonáno. Nějak jsme si vsugerovali, že nás dlouhá léta ve svobodném světě vyzbrojila patentem na rozum, jedinečnou znalostí všeho, co je k řádnému vývoji demokratické společnosti potřeba. Žijeme sice na druhém konci světa, "kde je všechno lepší", takže situaci doma, "kde je všechno horší", tak moc rozumět nemůžeme, ale nevadí. Zabydli jsme se na svém demokratickém Olympu, shlížíme na nevědomý lid a, jako naši božští řeční předchůdci, pontifikujeme.

Ale ovšem - vedle pohledu z Olympu existuje také pohled na Olymp. První ukazuje, jak špatně to bez nás děláji komunismem prosáklí (všichni jsou!) břídlíové v české vládě. Druhý by měl k potvrzení naší superpriority ukázat, jak dobře si ve srovnání počínají demokracií odkojení státníci západního světa. Nerad ochuzuji toto panorama o současného amerického prezidenta, neb je to na úkor zábavnosti úvahy, ale protože žiji v Austrálii, omezím se na osvěcené politiky adoptované země.

Ve federální sféře jsme byli nedávno svědky povznášející debaty bývalého ministerského předsedy se současným. Protože některé mužně drsné nadávky obou státníků nejsou dost dobře přeložitelné, lze pouze generálněji poznamenat, že se vzájemně označili za egoistické lháře, kterým nejde ani o milovanou stranu, ani o rodnou zemi, ale výlučně o vlastní koryta a historické zvěčnění. Nelhali. Za zmínku stojí také, že byl prostý, geniálních vůdců nehodný lid v průběhu debaty povznesen informací, že jeden z těchto nacionalismem prochnutých velikánů, považuje jejich zemi za "konečník světa" (arse-end of the world). Na druhé straně je federální oblastí nutno přiznat, že v ní zatím nemuseli nikoho zavřít, což se o dílčích státech federace říci nedá.

V Západní Austrálii právě zašli bývalého labouristického premiéra za ilegální uzmnutí sedmácti tisíc státem vlastněných dolarů. To jenom pro začátek, neb další žaloby, týkající se tučnějších částek zabavených vlastní straně, nebyly dosud projednány. Premiér nebyl ve svém filantropickém počínání sám, jeho zástupce byl v době psání této úvahy před soudem pro zpronevěru \$ 58.000.

Několik ministrů si tam už tresty za zcizení státního majetku odsedělo. Premiéra nezavřeli, nikdo neví proč. Justiční hlavolet "made in Queensland": Místní průmyslník odsouzen zato, že podplácel premiéra, podplacený premiér pěstuje

Stručný přehled rubrik

Pohledy z Olympu	01
Nepozvaní hosté	02
Vzpomínková slavnost	03
Zprávy	04
Dějiny Čechů	05
M. R. Štefánik	06
Zajímavosti	07
Perly a perličky	08
Inzerce	09
Kultura	10
Z tajů krás české řeči	11
Nad dopisy čtenářů	12
Určeno ženám, ale nejen jim	13
Je nepokoj mezi domorodci	14
Černá Rosemary	15 - 16

dál svobodně burské oříšky.

V New South Walesu je situace poněkud lepší, neb tam už nějaký čas nikoho nezavřeli. Jeden sexuálně neukázněný ministr konzervativního rozpoložení tam sice svou bezelstnou přítulností přivodil několika sekretářkám nervové zhroucení, ale vyřídilo se to resignací. Nejsem si jist, jestli ještě v tomto státě sedí bývalý labouristický ministr, do jehož resortu patřila správa věznic, neb jestli už si trest odpykal. Slepá justice ho kdysi postihla pro tu maličkost, že pouštěl a zavíral vězně podle toho, jak kdo platil neb jak mu to vycházelo na koníčkách.

Všechno však není ztraceno. Na jihu světadílu leží dva poctivé státy Victoria a South Australia. Bolesně neschopné labouristické vlády je sice přivedly na buben, ale občané jásají, neb se tak stało blbostí a nikdo nekradl.

Vedle Tasmanie zbývá už jen tzv. Severní Teritorium, které dosud nedosáhlo politické vyspělosti, již s sebou nese státnost. Snad proto nás tamní vládnoucí konservativci zatím nedokázali oblažit ničím větším, než ministrem, škrticím před televizní kamerou drátem zálužného reportéra, který se ptal dotěrné otázky.

Také takto tedy možno vidět náš australský Olymp. Z takového vrcholku politického osvícení shlížime na rodnou sice, bez nás nutně ale zaostalou zemi, a vidíme, Panenko svatohorská stůj při nás: Klause, Tigrida a Havla.

Tento faktický, nevyhlášený, ale záměrně výběrový komentář vyžaduje dovětek. Austrálie totiž není, jak by se z něj zdálo, úplně zkorumpovaná společnost, hemžící se politickými podvodníky. Je to svobodná, demokratická země, která má, jak už to povšechně bývá, své klady a své zápory. Má svou dávku slušných lidí a svou dávku politických i jiných podtrhářů, má svůj díl lidí rozumných a svůj díl mentálních prvoků. Záleží na tom, jestli usilujeme o pohled objektivní, nebo o to, co si předem přejeme vidět. Platí to o Australii, platí to o České republice, platí to všude....

Pohledy z nadřazených výšin Olympu jsou nutně klamné už proto, že ve světě, složeném z nás chybujících lidí, nadřazené Olympy prostě neexistují.

LYDIE KLAUSOVÁ

V AUSTRÁLII

V pondělí 26. září přiletěla na velmi krátkou návštěvu Austrálie manželka českého premiéra paní Livia Klausová. Nepřijela tentokrát jako půvabný doplněk manžela státníka, ale jako zástupkyně podniku Centrotex, který si připomína, že letos uplynulo 40 let od chvíle, kdy tento podnik zahraničního obchodu začal obchodní spolupráci s Austrálií. Paní Klausové je v současné době výkonnou sekretářkou České ekonomické společnosti, která je součástí Ekonomického ústavu ČAV. Návštěva Austrálie je částí delší obchodní cesty po Asii.

Na malém setkání se zástupci krajských spolků, tisku a rozhlasu hovořila především o ekonomickém vývoji v České republice. Ekonomie je tak říkajíc její parketou, nejen protože vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze, ale především proto, že ekonomie je i jejím koníčkem. Posluchači byli mile překvapeni jejími hlubokými znalostmi, sebejistotou a přesným pochopením tematiky, stejně jako jejím dokonalým přednesem. Mnozí z nich právě její zásluhou poprvé pochopili proč byly velmi tvrdé a rychlé ekonomické změny v ČR nezbytné a jak důležité bylo přesné načasování reformy. To je, podle paní Klausové, problém Ruska i Polska, kde reformy nebyly důsledné a včas provedeny. Situace v ČSSR po revoluci nebyla jednoduchá, protože nebylo třeba zlepšit či zreformovat daný systém, ale bylo třeba ho zcela změnit. Bylo třeba přejít od centrální ekonomiky k tržní ekonomice. Nikde na světě zatím neproběhla tak dalekosáhlá proměna tak rychle a úspěšně. Nezaměstnanost se stále pohybuje kolem 3,5% a inflace mezi 8 až 9%. Směnitelnost koruny je dobrá a kurs je stejný již od roku 1990.

Po skončení úvodní přednášky paní Klausová odpovídala na dotazy přítomných.

Z celého setkání vyplynulo zcela jasně, že Lydie Klausová je žena na svém místě, která nejen rozumí svému povolání, ale navíc je mu zcela oddána. Je výbornou reprezentantkou České republiky a může být vzorem ženám - politikám všude na světě.

Jana Haberová

Nepozvaní hosté.

Jaroslav Kovářiček

"Host do domu, Bůh do domu" praví lidová moudrost. Ale také dodává: "Host a ryba třetí den smrdí". Jsou ovšem různé druhy hostů, jsou hosté příjemní, ne příliš příjemní a také veskrze nepříjemní, jsou hosté zvaní, nezvaní a samozvaní.

Navštěvování patří k libým společenským činnostem, měli bychom být proto dobře obeznámeni s uměním být hostem i hostitelem. Běžným druhem návštěv je styk s rodinou a přáteli, má svá ustalená pravidla a jsme mu vystaveni již od dětství. V emigraci setkali jsme se často s novými pravidly i požadavky ve hře zvané pohostinnost. Nejprve bylo nutno seznámit se s rituály nové země. Mohu navštívit oznámení či neoznámen? Co přinést a co ne? Kdy přijít a kdy odejít? atd. Naštěstí pro nás, Austrálie není zemi příliš formální a místní ceremonie dají se povětšinou zvládnout pomocí zdravého selského rozumu.

Odchodem do exilu připravili jsme se také o možnost vzájemných návštěv s přáteli i příbuznými, kteří zůstali ve vlasti. Někdy v sedmdesátých letech umírnili se komunistický režim natolik, že občas dovozoval starým rodičům navštívit děti - emigranty. Ne však vždy, moje matka povolání navštívit mne nikdy nedostala, dostalo se jí ale hrubých řečí a tuto "laskavost" soudruhům zajisté nezapomenu. Také někteří emigranti počali navštěvovat socialistickou vlast, ale toto hanebné "úpravenectví" je dnes vskutku nejlépe zapomenout. Hostitelské vztahy mezi exilem a komunistickým domovem byly věru mimofárné až neřádne. My v Austrálii měli jsme tu výhodu, že jsme svým hostům z domova museli zpravidla platit letenku, to nás sice něco stálo, mohli jsme si zato ale své hosty vybírat. Soudruzi totiž postupně dovozovali cestovat do kapitalistické ciziny širší škálu lidí. Moji čeští přátelé v Německu říkali této soudružské dobrotě

"Husákova pomsta". Přijížděli totiž za nimi nejen přátelé blízcí a drazí, ale také ti druzí, jízdenka po Evropě dala se snáze zakoupit než letenka do zámoří. Tvrdou měnou titu nezvaní hosté neoplývali, vybavení však bývali dlouhým seznamem pěkných věcí, které kdejaký vzdálený příbuzný náramně potřeboval. Vкус měli vytríbený a tak návštěvy tohoto druhu mohly snadno být nákladnější než letenka do Austrálie. Chudý host z Československa považoval emigrantské pohostinství za mravní povinnost - "Vy si tu žijete blahobytně, zatímco my trpíme!"

Samozvaných hostů byli jsmerný, v zámoří ušetření, návštěvy námi pozvaných hostů byly proto většinou úspěšné a potěšující pro obě strany. Jediným běžným problémem snad bylo, že do Austrálie se nevyplácí zvat návštěvu na týden a tak ty měsíce ztrávené zde zdály se někdy být příliš dlouhé. A potom ještě to loučení se starými rodiči - Kdy se zase uvidíme? Uvidíme se vůbec ještě?

Zvláštní kategorií našich návštěv byli hosté sice ne přímo zvaní, přesto však velmi vítaní - krajně-exulanti z jiných končin světa. Cestování po světě a vzájemná navštěvování se s jinými emigranty patřilo k příjemným výhodám žití v exilu. Stát se zde hostitelem některých znamenitých a proslulých osobností bylo cti i neobyčejným darem. V naší exulantské rodině věděli jsme kdo je kdo, celý svět byl pro nás obestřen sítí zpřízněných duší, návštěvy z těchto řad byly vskutku velebné. Se smutkem dnes pohlížím na láhvinu červeného vína, kterou si u mne zanechal Karel Kryl s tím, že si ji vypijeme na jeho příští návštěvu. Žel s přibývajícím časem ubývají rovněž možnosti znovuuvitání některých velmi vítaných hostů.

Politické změny ve vlasti promítly se pochopitelně i do oblasti hostitelství a druhu hostů. Když se dveře klece otevřely naplno, touha nahlédnout do ciziny popadla většinu lidí. Velkému náporu návštěv byli opět vystaveni emigranti v zemích západní Evropy. Velká vzdálenost zdálo se, nás zde ochraňovala, ale ne nadlouho, znatelně se zvyšuje počet krajanů, kteří se z různých důvodů i různými způsoby objevují na nejmenším světadíle. To, že se vztahy mezi naší rodnou zemí a Austrálií prohlubují také tímto směrem, může být jen důvodem k radosti. A nám se tak dostává nových

příležitostí být hostiteli.

Paleta hostů je pestrá. Když se dnes třeba setkáme s českými umělci, víme, že to již nemusí být lidé prověřeni režimem a před emigranty bedlivě varováni. Z vlasti vyjíždějí dnes už také "naši" lidé a je cti a potěšením poskytnout jim zde pohostinství. Z vlastních zkušeností víme, že cestování po světě není levné ani s dolarem v kapse, natož potom s korunou. Objevují se staří přátelé, kteří jsou již schopni zaplatit letenku sami, potřebují toliko naši pomoc s ubytováním. A také se u našich dveří objevují hosté noví - moravský cyklista, projíždějící Austrálií, zemědělský odborník, účastník konference, lékař z Prahy, který přijel na studijní pobyt, režisér české televize, učící se zde anglicky atd. Moje zkušenosti s tímto novým druhem hostů jsou zatím velmi dobré, do Austrálie vydávají se lidé podnikaví, zkušenější a pozorní. Víme, že jejich finanční prostředky jsou skrovné, oceníme proto, když přinesou jen malou pozornost, hlavně však když se chovají jako vnímaví hosté, jsou nápomocní a nekladou nepřiměřené nároky. Jsou pro nás příležitostí dozvědět se hodně o současném stavu naší vlasti a navázat nová přátelství. Tito lidé také dokazují, že rozpor mezi domovem a emigrací není tak příkrý, jak se nám občas snaží namluvit sdělovací prostředky a někteří politici. Společný jazyk nám umožňuje cítit se jako jedna společná rodina rozprostřená po celém světě. Ze svých cest přivážejí si tyto krajně lepší znalosti nejen o světě, ale i o nás a o sobě samých. Pomáháme-li jim, prospíváme tak i dobru naší národní věci. S potěšením zjišťuji, že dveře těmto návštěvníkům otevírají nejen jednotlivci ale i krajaňské organizace. Máme zde konkrétní možnost jak rozvíjet tvořivé vztahy mezi domovem a emigrací.

S novou situací přicházejí také nové otázky. Jaká jsou rizika a jaké mohou nastat problémy? Jak jim čelit a je řešit? Vzájemný styk nejen potvrzuje znalost, že jak tam tak i zde žijí lidé různých druhů a kvalit. V Čechách nežijí toliko komunisté a disidenti, emigrace neskládá se jen z exulantů, agentů či upravenců. Hledáme nové způsoby jak si mapovat tento nový svět lidských vztahů. Pro exil objevují se zde nové úkoly a také nové potřeby, měli bychom jim věnovat větší pozornost. Sám nevím, jak nejlépe

se vyrovnat případně s hostem nezvaným ale i nevitáním, jestliže se projeví jako neomalený vyžírka, nebo bezoztyšný bývalý komunista, který si dnes cestuje za peníze v bolševických časech nakradené. Myslím, že bude nutné vedle umění hostitelského ovládnout i umění, jak nevhodného hosta vypudit dříve, než se zatvrdíme proti všem návštěvám. Nejspolehlivějším prostředkem, jak chránit se před vtíravými hosty je zřejmě systém osobních doporučení. Být dobrým hostům nápomocným, ale před těmi nevhodnými vhodně varovat. Bylo by velkou škodou, kdyby hrstka neomalených jedinců to pokazila lidem řádným.

Je ušlechtilé přijmout i hosty nepozvané, mohou se z nich snadno stát hosté vítaní, lze si jen přát, aby co nejméně hostů bylo nezvaných a nevitanych.

POZVÁNKA

Československá obec legionářská v zahraničí ve Victorii ve spolupráci se Sokolem Melbourne, Združením demokratických Čechů a Slováků ve Victorii a Českým ochotnickým divadlem pořádá

v neděli 30. října 1994

Vzpomínkovou slavnost

u příležitosti 76. výročí založení první Československé Masarykovy republiky, 5. výročí sametové revoluce

Sraz účastníků bude v 11 hod.
dopoledne u Shrine of Remembrance,
kde bude položen věnec k pomníku
"Neznámého vojína"
a bude vztyčena česká vlajka.
Ve 12, 30 hod bude v Sokolském
národním domě společný oběd.
Ve 14,00 začne kulturní program.

Přijďte si zavzpomínat na naše padlé
hrdiny z první i druhé světové války
a na oběti komunismu.

Srdečně zve
Výbor ČsOL v zahraničí
Jednota VICTORIA

Cena oběda s kávou a zákuskem: \$15.-

Rezervace obědů:

Jarka Kollárová - 744 16 91

Pavel Pospíchal - 432 82 46

Vaří bratr Eda Zlatý

ZPRÁVY

(elektronický týdeník UK Carolina)

Ve středu 21. září odvolal prezident republiky Václav Havel Antonína Baudyše z funkce ministra obrany. Stalo se tak na návrh premiéra Václava Klause, když Baudyšovo odvolání iniciovala jeho vlastní strana - Křesťanská demokratická unie - Československá strana lidová.

Předsednictvo KDU-ČSL rozhodlo o návrhu na odvolání v pondělí 19. září, když dopřelo k názoru, že Baudyšovo působení ve funkci ministra neodpovídá nárokům, které KDU-ČSL klade na člena vlády, řekl Josef Lux, předseda strany. Tisk přinesl informaci pod titulkem: Lidovci odepsali Baudyše, Ministr obrany má být odvolán, Baudyšův odchod požaduje jeho vlastní strana. Tisk dále připomíná Baudyšovu největší chybu - s nikým nekonzultovanou bosenskou iniciativu - i ministrem nezaviněná "švédská extempore" (prostřelená nádrž letadla při letu do Švédska a případ generála Barty, přistiženého při krádeži v obchodním domě), které mohly být dobrými důvody k odvolání. Mladá fronta Dnes napsala v úterý 20. září pod titulkem "Baudyšův pád žádá vysvětlení", že v poslední době byl mnohem větší kritice vystaven předseda KDU-ČSL a ministr zemědělství Josef Lux a že k rozhodnutí vystřídat Baudyše dospělo vedení strany právě v den, kdy zemědělský výbor parlamentu vyzval k demisi právě Luxe. Lidové noviny napsaly, s odvoláním na důvěryhodné zdroje, že hlavním důvodem odvolání ministra je fakt, že se odmítal podílet na přisunu peněz do stranické pokladny. Skutečnost, že předsednictvo KDU-ČSL opakovaně vyčítalo odcházejícímu ministrovi, že se jeho rezort nepodíli na přisunu peněz do pokladny KDU-ČSL, potvrdil redakci sám Baudyš a nezávisle na něm i jeden jeho podřízený. Na otázku, zda tyto peníze měly přicházet z provizi firem, které se na ministerstvu ucházely o státní zakázky, zaznělo Baudyšovo: "No comment".

Novým ministrem obrany byl jmenován Vilém Holan, dosavadní vrchní ředitel sekce Asie, Afriky a Latinské Ameriky na Ministerstvu zahraničí. Vilém Holan je odborníkem na zdravotnickou problematiku. Je otcem tří dětí, který ve volných chvílích hraje na klavír, a ze sportu se věnuje pouze turistice. Dosud nepracoval v oboru souvisejícím s armádou. Členem KDU-ČSL je teprve od roku 1990.

Vláda schválila návrh státního rozpočtu na rok 1995. S celkovými příjmy ve výši cca 480 miliard korun. Příští týden bude návrh předložen parlamentu. Přesná suma nebyla po zasedání vlády zveřejněna, jednotlivé informace však hovoří o částce v rozpětí 483 - 488 Kč.

Dohodu o vypořádání polského dluhu parafovali v sobotu 10. září ve východočeském Náchodě místopředsedové vlád a ministři financí Ivan Kočárník a Grzegorz Kolodko. Dluh pochází ještě z období před rokem 1989, kdy Polsko dlužilo bývalé ČSSR 87 milionů dolarů. 57 milionů náleží Česká republika by měla polská strana splatit do roku 1996 převážně ekologickými stavbami v českém pohraničí.

Horkým favoritem na místo pražského primátora se podle expertů sázkové kanceláře Fortuna jeví současný primátor Jan Koukal z Občanské demokratické strany. Na druhém místě figuruje Michal Prokop, náměstek ministra kultury a člen Občanské demokratické aliance. Na třetím místě je polistopadový ministr zahraničí Jiří Dienstbier, dnes předseda neparlamentní strany Svobodných demokratů (OH).

Nejvíce Slováků věří Hnutí za demokratické Slovensko expremiéra Mačiara. Vyplývá to z posledního předvolebního průzkumu veřejného mínění, který uskutečnila agentura Focus. HDZS by získalo 24,4% hlasů, levicová koalice Společná volba v čele se Stranou demokratické levice 18,2% a koalice tří maďarských stran má podporu 11%. Podporu 9,2% má Křesťanskodemokratické hnutí v čele s bývalým premiérem Janem Černogurským, Demokratická unie Slovenska, vedená premiérem Jozefem Moravčíkem. Šanci na vstup do parlamentu má i levicové Sdružení dělníků Slovenska s 8,2% a Demokratická strana s podporou 5,8% Slováků. Předčasných parlamentních voleb, které se uskuteční na přelomu září a října, by se mělo zúčastnit téměř 83% oprávněných voličů.

Položením věnců pod pamětní desky v Brně připomínající místo zastřelení Danuše Muzikářové a Stanislava Velehracha na Moravském náměstí a v Orli ulici na zdi Technického muzea si zástupci brněnského magistrátu připomněli okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy 21. srpna 1968 a demonstraci při prvním výročí invaze.

Proti "šovinistickým antičeským výpadům některých slovenských politků" protestuje Svaz Slováků v Čechách. Uvádí se to v prohlášení, které poslyl předseda svazu Ján Mlynárik. V prohlášení se poukazuje zejména na výroky Jána Sloty, předsedy Slovenské národní strany. Z Mlynárikovy interpretace Slotových slov vyplývá, že Slovensko bylo za doby existence společného státu "českou kolonií", utiskovanou a vykořisťovanou zemí a Slováci nesvéprávným národem. "Je to historická lež, pokračuje Mlynárik, " s níž soudný člověk nemůže polemizovat."

Slovenský televizní program Aktuality oznámil, že Slovenská republika a Maďarsko postoupily svůj spor týkající se hydroelektrického projektu Gabčíkovo Mezinárodnímu soudu v Hágu.

SPORT

Kopaná

Do prvního kola poháru UEFA vstoupila Sparta Praha bezbrankovou remizou s AIK Stockholm. Utkání hrané ve Švédsku mělo jen průměrnou úroveň a výsledek je nadějný pro odvetu. Mnohem těžší pozici bude mít Viktoria Žižkov, která prohrála v Londýně s týmem Chelsea 2 : 4.

S velkým zájmem byl očekáván start Sparty Praha v Liberci. Vnitřními problémy ztížená Sparta (odvolání trenéra Dobiáše, vyřazení z Ligy mistrů, problém s reprezentaty Frydkem a Sieflem), neodolala tlaku domácích a podlehl 1 : 2 a tím klesla až na páté místo v tabulce, právě za Liberec.

Tabulku vedou se 16 body Slavia Praha, která porazila 2 : 1 FK Jablonec, a Viktoria Žižkov, která zdolala nováčka ligy Švarc Benešov 2 : 0. Třetí je mužstvo Boby Brno, které porazilo Bohemians Praha 3 : 1. V moravském derby Sigma Olomouc - Baník Ostrava se soupeři rozešli smírně 1 : 1.

Hokej

Nováčky ligy jsou Slavia Praha a HC Vsetín. Obě mužstva jsou finančně i hráčsky silná, dá se očekávat, že vydrží v lize déle než jejich lonští předchůdci - Jindřichův Hradec a Hradec Králové, kteří po ročním působení opět sestoupili.

Výsledky prvních dvou kol :

1. kolo

Jihlava - Kladno 5 : 3
Olomouc - Vsetín 5 : 2
Sparta - České Budějovice 1 : 4
Zlín - Plzeň 6 : 2
Litvínov - Vítkovice 4 : 2
Pardubice - Slavia 6 : 2

Druhé kolo :

Sparta - Zlín 4 : 4
Kladno - Litvínov 4 : 2
Vítkovice - Olomouc 1 : 1
České Buděj. - Slavia 7 : 4
Plzeň - Jihlava 3 : 2
Vsetín - Pardubice 3 : 3

(Carolina)

DĚJINY ČECHŮ

Australské listy hodlají přinést v příštích číslech několik samostatných úvah o nejzávažnějších kapitolách českých dějin. Je to myšlenka, kterou se zabýváme již od vzniku nového českého státu. Doufáme, že čtenáři tento čin uvítají.

Ríká se, že kdo nezná svou vlastní historii, musí ji pak znova a znova - opakovanou - prožívat. Relativita platnosti tohoto výroku vysvitne uvážíme-li, že historie se opakuje téměř všude a ve všem. Celé generace opakuji stejné chyby a omyly. Vražední, lstivé zámky a zrady spojenců byly, jsou a bohužel asi budou, pokud se viditelně nezlepší povaha člověka a ta, jak vidíme se vůbec nemění, anebo jen velmi pomalu a nikoli nutně k lepšímu.

I když dějepis zdaleka není fortissimem Bořka Šindlera, přesto se nabídl, pro něj s příslovečnou dávkou kuráže, že se ujme vhozené rukavice.

Je známo, že marxisté dějiny v lásce neměli vůbec a snažili se je prezentovat ze zorného úhlu pařilozofie, kterému ještě stále zjednodušeně říkají "historický materialismus". Je to ve skutečnosti šalebné zjednodušování dějin a jejich zredukování na vyklad hospodářských poměrů a faktorů. Historický materialismus úplně zanedbává "nematerialistické" motivy a zavrhuje element národnosti - a právě to zavržení národnosti, původně v dobré vůli koncipované, způsobilo, že marxistické pojetí dějin úplně zkreslovalo jejich chod a motivy. Bolševici za Stalina přivedli tuto metodu zjednodušování dějin k absolutní dokonalosti.

A tak se stalo, že více než tři generace Čechů o sobě a svých dějinách vědí pramálo. Přitom je česká historie bohatá a stará - daleko starší než dějiny jiných Slovanů, včetně poměrně nedávno se na scéně objevivších Rusů.

Australské listy by tedy rády navodily zájem o českou minulost. Zamýšlené "obrazy z dějin" nebudou podávat čitankové poučení a nebudou se omezovat jen na výčet dat bitev a panování králů. Nebudou však ani vědeckými statěmi. Chtěli bychom si populární

formou připomenout velké postavy českých dějin, jako byli svatý Václav, svatý Vojtěch, Karel IV., i důležité události.

Věříme, že vy, kteří dějiny dobře znáte si je rádi s námi připomenete a vy ostatní že budete překvapeni tím, co se dozvíte.

Budete-li mít připomínky a nápady, nenechávejte si je pro sebe. Napište nám, ozvěte se. Neradi bychom mřili naprázdno.

Redakce

Vzpomínka na Austrálii

Josef Fousek

Po dlouhé době půstu,
kdy nemohlo se ven
Zmizely z hranic dráty,
splnil se dětský sen.
Na druhé straně světa,
kde září Jižní kříž
Já byl jsem tenkrát lásko,
já byl jsem slunci blíž.

Já viděl cesty traků co buší uhaní
Já v Adelaide vítal nesmělé svítání
A z Melbourne Brisbane country
mi v srdci stále zní
Já potkal pana Cooka na lodi poslední.

Já viděl aboridžiny a snivé koaly
Z Portlandu vlny moře
mne nesly do dál
K čarovné Tasmanii k Zelandu
k Hawaji
Já viděl krásné dívky
jak pro ně zpívají

Z Ballaratu nosím klobouk
se znakem Džindabai
A dvanáct apoštolů mi řeklo kde je ráj
Znám vůni eukalyptů a lodní sirény
Kde námořníci touží a myslí na ženy.

Já jednou tě tam vezmu
na whisky v Canbeře
Tam jezdí auta vlevo
do Sydney k Operě
Klokani budou zdravít
a hledat tichý kout
Mě Austrálie, lásko,
mě zamlkla do svých pout.

Milan Rastislav Štefánik (1880 - 1919)

"Padneš slávně, bo zvíťazíš" - osobní motto MRŠ

Ze třech postav nerozlučně spojených se vznikem ČSR : Masaryk, Štefánik, Beneš, život Štefánika končil předčasně tragédií. Po závažné vojensko-politické kariéře zahynul v troskách letadla těsně před přistáním ve svobodné vlasti, jejíž vznik se bez jeho úsilí nedovedeme představit.

Generál PhDr. Milan R. Štefánik, první ministr války ČSR, patří mezi největší postavy našich moderních dějin a nesporně je nejslavnějším a nejznámějším Slovákem doma i v cizině.

MRŠ se narodil v Košariskách (západní Slovensko) v rodině vlasteneckého evangelického faráře. Po absolvování maďarského gymnázia - slovenská gymnázia neexistovala - na rozdíl od svých kolegů neodchází do Budapešti, ale do Prahy. Studuje zde astronomii - meteorologii, seznamuje se s TGM a spolupracuje s "Hlasisty", což bylo hnutí Slováků, vidících budoucnost svého národa ve spojení s Čechy. Po univerzitní promoci odešel v roce 1904 do Francie. Zde pracoval jako astronom - meteorolog pro francouzskou vládu a námořnictvo. Patřil mezi pionýry radionavigace, pracoval na plánu mezikoloniální radiotelegrafické sítě a vážně studoval problémy radiokomunikace. Bystrý a společensky oblíbený Štefánik občas dostával od francouzské vlády též politické úkoly. V této funkci cestoval Turkestanem, několikrát navštívil francouzskou severní Afriku, Tahiti, Brazílii, Ecuador, působil na Oxfordské universitě. Díky velkému nadání a houževnatosti, Štefánik dosahuje od počátku vědeckých a společenských úspěchů. V roce 1912 se stává francouzským občanem. O dvě léta později byl za svou vědeckou práci a za zásluhy o Francii vyznamenán rytířským řádem Čestné legie a je jmenován ředitelem pařížské astronomické observatoře v Meudonu.

Počátkem války vstoupil jako dobrovolník do francouzského letectva. Štefánik mimo vojenské úkoly plnil též úspěšně politická posláná, získával v zahraničí (Srbsko, Rumunsko, Itálie, Rusko, USA, Japonsko) dobrovolníky, většinou Čechy a Slováky, pro francouzskou armádu, později pro ČS legie, nukleus svobodného ČS státu. Zúčastnil se těžkých bojů v první linii na francouzské, italské a hlavně srbské frontě, kde prodělal hrozný ústup Srbů Albanií. Zde po letecké havarii vážně onemocněl. Od jisté smrti jej zachránil velice riskantní převoz poškozeným letadlem na adriatské pobřeží. V roce 1915 se Štefánik v Paříži poprvé setkal s dr. Benešem, obnovuje své přátelství s TGM a společně s nimi se zapojuje plně do práce České národní rady, která tehdy vydala proklamaci o svém cíli : vytvoření Československého státu po porážce Rakouska-Uherska. Proklamaci podepsal Masaryk (prezident), Dürich (viceprezident), Štefánik (zástupce Slováků a pověřenec pro vojenské záležitosti), dr. Beneš (generální sekretář). Štefánik, aktivní důstojník, měl na starosti budování ČS legií v Rusku, Francii a Itálii. Převážně v této funkci jako přímý zástupce TGM se zúčastnil mnoha důležitých jednání v zahraničí. Jednal s carem, který vydal rozkaz k vytvoření čs. jednotek již v březnu 1917. Mnohokrát vyjednával s francouzskou vládou, která povolila vytvoření čs. jednotek v prosinci 1917 a s italským králem a vládou, kteří povolili vytvoření čs. jednotek po obtížných jednáních v létě 1918. Štefánik mimo jiné jednal též s B. Mussolinim, vydavatelem vlivného deníku "Popolo d'Italia", který dle svědectví Beneše aktivně podporoval náš tehdejší úspěšný odboj. Současně s těmito jednáními Štefánik společně s Benešem úspěšně prosazovali u spojeneckých vlád uznání Masarykova hnutí a ČS armády jako jádra budoucí svobodné ČSR. Žádný z pracovníků odboje necestoval tak extensivně jako Štefánik, současně vždy též zastupující armádu a vládu své adoptované vlasti, Francie, na mnoha obtížných diplomatických jednáních. Například pomáhal účinně vyřešit vážné hraniční spory mezi Itálií a Jugoslávií atd. V roce 1918 byl jmenován brigádním generálem. Byla to unikátní a závažná kariéra pro 38 letého Slovaka. Z prostého vojáka generálem za tři a půl roku. Koncem roku 1918 odjíždí přes Japonsko do Vladivostoku a dále na Sibiř řešit komplikovanou situaci ČS legií. V porovnání s TGM a zvláště se socialisticky zaměřeným dr. Benešem, Štefánik měl konzervativní názory. Dával přednost konstituční monarchii, obával se, že Čechoslováci nejsou pro demokratickou republiku dostatečně vyspělí. V komplikované politické situaci na Rusi, zastával ostře protibolševické stanovisko a byl na rozdíl od svých dvou kolegů pro účinnou intervenci. V listopadu 1918 prohlásil sibiřským legionářům : "Bolševismus je anarchie. Ruský bolševismus ohrožuje též nás. Pokud se nepodaří obnovit v Rusku normální poměry, bolševismus zachvátí také náš stát. Když někomu hoří dům bylo by bláznivou chybou čekat až požár zachvátí náš vlastní dům, požár se musí udusit ihned v zárodku... Rusové byli první, kdo nám pomohli se organizovat. Nyní je na nás abychom my pomohli Rusku. Tuto pomoc nemůžeme odmítnout. Bylo by to nevděčné a neslovanské..."

Dr. Beneš pokládal za největší přínos Štefánikovův jeho lví podíl při budování legií a fakt, že se mu podařilo přesvědčit spojence, že ČS legie na Rusi, ve Francii a v Itálii tvoří jednotnou ČS armádu. Zdůrazňoval též, že Štefánik měl vynikající

styky a znal řadu vlivných lidí. Pomáhá otevřít Benešovi, ale též TGM mnohé těžko přístupné cesty k významným činite-
lům (Dr. E.B. "My War Memories", London 1928).

Štefánik se vracel do vlasti v květnu 1919. Letěl se třímotorovou posádkou ze severní Itálie (Udine) italským třímotorovým letadlem Caproni 33. Měl přistát nedaleko Bratislavy, kde přistání organizoval Štefánikův přítel a asis-
tent francouzský major Fournier, který společně s ostatními svědky detailně popsal tragický závěr letu svého velitele a ČS ministra války: "Počasi 4. května bylo značně nepříznivé. Letadlo jsme spatřili po jedenácté hodině. Vrátili jsme se autem na letiště, nespouštějice letoun z dohledu. Vše bylo připraveno k přistání. Letoun kroužil po několik minut ve výši 400 - 500 m nad Dunajem, potom se snesl níže, jako by chtěl na nějakém dosti vzdáleném poli přistát. Nyní jsme dali znamení tím, že mechanik zapálil benzin, aby kouřem zdůraznil směr přistání, znázorněný již polohou přistávajícího "T". V blízkosti stálo několik aut. Zatím se letoun blížil k nám, přelétl nás, a stáčeje se zpět, započal velký oblouk. Překvapila nás šíře tohoto oblou-
ku. V okamžiku, kdy letoun začínal druhý oblouk, aby se do-
stal do směru k nám, zřít se náhle z výšky asi 100 m přímo k zemi. Poslední okamžik pádu byl pro nás zamlouvaný stromy. Takřka vzápětí se k nebi zvedl sloup kouře, oznamující požár letounu..." Na místě zničeného a spáleného letadla byly čtyři mrtvoly, tři značně popáleni italští důstojníci a Štefánik, který ležel mrtev poněkud stranou, nepopálen. Pravděpodobně v posledním okamžiku z letounu vyskočil.

Nečekaná smrt ministra války a člena trojhvězdi -
zakladatelů republiky vyvolala mnoho fám. ČSR byla ve válečném stavu s Maďarskem, které právě zahajovalo ofensi-
vu na jižním a východním Slovensku. Říkalo se, že letoun byl sestřelen omylem ČS protiletectvou obranou, nebo, že se jednalo o jakousi maďarskou sabotáž. Objevily se též pověsti, podporo-
vané nepřátelským Maďarskem, že se na tragedii podílela Pra-
ha. Pro žádná z těchto tvrzení nebyl jakýkoliv důkaz. Oficiální vyšetřování bylo uzavřeno prohlášením, že se jednalo o blíže nezjistitelnou technickou záadu - "Act of God".

Je smutné, že některé noviny ve Slovenské republice v rámci "zlepšení" vztahů mezi Čechy a Slovaky obnovily staré štvavé spekulace, rozšiřované kdysi maďarskou propagandou. Orgány Slovenské republiky pod vlivem tisku přeshetřily počátkem tohoto roku případ smrti generála Štefánika. Výsledek šetření byl oznámen v den výročí 75. výročí jeho smrti dr. Dušanem Kováčem, ředitelem Historického ústavu Slovenské akademie vied: Nepodařilo se najít jediný důkaz svědčící, že by Masaryk nebo Beneš měli zájem nebo se nějak podíleli na Štefánikově smrti.

Tragický závěr Štefánikova života pomohl kdysi sjed-
notit stát. Štefánik se stal obdivovaným hrdinou nejen všech Slováků bez rozdílu, centralistů i separatistů, ale též všech Čechů a Moravanů, stal se trvalým hrdinným symbolem všech Čechoslováků a Československa.

Dr. Josef Lovell

ZAJÍMAVOSTI

Alois Jirásek prý byl habsburským levobočkem

Překvapivá odhalení týkající se původu Aloise Jirásky přináší kniha "Kukaččí vejce s císařskou korunkou", která vyšla v nakladatelství Hlubina, edici Reflex..

"Na rozdíl od dohadů ohledně záhadných rodičů Boženy Němcové, které se nemají takřka o co opřít, máme po ruce autentické materiály. Jde o intimní deníky Aloise Jirásky nedávno nalezené při rekonstrukci Jiráskova divadla v Hro-
nově." říká majitel nakladatelství Josef Chmura. "S bezmála stoprocentní jistotou můžeme říci, že stopy míří do nejvyšších habsburských kruhů".

Šest deníků, které si Jirásek psal mezi čtrnáctým a devatenáctým rokem, zachycuje nejen jeho tápání v období sexuálního zranění, ale i nejistotu, již způsobilo odhalení mysliv-
ce Jana Lukše, že je odloženým dítětem rakouské šlechtičny. Autor knihy "Kukaččí vejce s císařskou korunkou" psychiatr Marek Pávek tomu poznamenává: "V této době se také formoval Jiráskův vypjatý nacionalismus. Šlo o typickou reakci, kterou Freud nazývá Verdrängung - vytěsnění. Bez tohoto ranného zážitku by se Jirásek nestal tím, kým byl."

Pávova publikace také obsahuje Jiráskovu korespon-
denci s arcivévodou Karlem, nástupcem Františka Josefa I, objevenou při opravách schönbrunnského zámku ve Vídni. Dopisy potvrzují pravost deníků a navíc vysvětlují, proč Jirásko-
vi prošlo jeho vystoupení v dubnu 1918 v Obecním domě, kde přednesl manifestační národní přísahu.

Expertiza údajně možnost falsifikátu vyloučila - deníky i dopisy byly podrobeny nejen zkoušce s radioaktivním uhlíkem, ale Jiří Malik, daktyloskopický expert ministerstva vnitra, také potvrdil shodnost otisků nalezených na rukopisech s otisky, jež Jirásek zanechal na rukojeti vycházkové hole, deštníku a své oblíbené cigaretové špiče.

"Pod tíhou předložených důkazů musím přiznat, že velké objevy se rodí i mimo plodnou půdu Akademie", vyjádřil se k překvapivému odhalení PhDr. Vladimír Macura, ředitel Ústavu pro českou literaturu Akademie věd České republiky. "Je to skoro jisté, že když 14. března 1930 zazněly nad rakvi Mistra Jirásky pochmurné tóny Foerstrova chorálu "Z rukou osudu" byl osud velkého spisovatele mnohem složitější, než mohli tušit sokolové s skupením kolem katafalku. Ale nemusíme litovat chlapce odloženého do chudé kolébky, jako Habsburk by se v roce 1930 státního pohřbu v Praze nedomáhal."

(vysíláno v Adelaide na CST-FM a na PBA - FM)

PERLY A PERLIČKY

Převrat osmadvacátého října 1918 proběhl snad ještě sametověji než sedmnáctý listopad 1989. Snad také proto, že Češi se během své doby naválili dost a dost. Skoro celé patnácté století bylo vyplněno náboženskými válkami a třicetiletá válka ve století sedmnáctém vyhladila značnou část obyvatel Čech. Exulanti z té doby se rozprchli po Evropě a už se nevrátili. V osmnáctém století pak měl český národ na kahanu - vesnice české, leč města poněmčelá a šlechta cizí. Zatímco polská a maďarská šlechta nepřestávala být výkvětem kulturního úsilí, Češi se museli zdvihat z prachu a vybudovat si v devatenáctém století armádu vzdělců, bez nichž národ neměl naději opět se vyšinout do bývalé posice v kulturní Evropě. Ještě že měli Češi za sebou tolik zkušeností a že bylo kam sáhnout... Letošní říjen už tráví český národ bez nejmenších pochyb o svém místě na žebříčku Evropanů. Na horních příčkách.

Jeden méně známý český dějepisec minulého století napsal v roce 1860 ve svém "Dějepisú národa českého" zajímavé pozorování: "Co se týče jmenovitě Čech, nebyli to panovníci nejproslulejší šlechtomyslnosti, kteří svou říši povznegli na vrchol moci a blahobytu. Ovšem ale sobecký Karel IV. u něhož státnická chytrost daleko převládla nad pohnůtky čisté mravnosti, a který si věčnou památku založil u národu, jenž ho nazval právem "Otcem vlasti". Tato slova pocházejí z pera J. Malého a on je uvádí v souvislosti s ponižením jehož se dostalo Jiříkovi z Poděbrad za velkorysost prokázanou uherskému králi Matyášovi. "Tak král... utřil jenom ponižení a úkoru na opětný důkaz té žalostné pravdy, že na jednání politická nestačí mravní měřítko života obyčejného, a že často, co v tomto slově ctnosti a šlechtivosti, všim právem pokládá se v politice za chybu a slabost..." K našemu národnímu svátku v říjnu tato pozorování obsahují nejedno zajímavé poučení i pro přítomnost.

Ještě řádečka na říjnové téma českého sametu: vždyť i Martinic a Slavata, za druhé české defenestrace počátkem třicetileté války na pražském Hradě, dopadli do měka. A následná bitva na Bílé Hoře si vyžádala jen pár kapek krve. Že by snad byly strašné vojny v Čechách vedené po upálení Husa Čechy poučily, že zabíjení nevede nutně k trvalým řešením? A ostentativní a krvavé popravy na Staroměstském náměstí k nim také nevedly. Po třech stoletích pak Masarykova polnice burcovala národ ze spánku velmi tvrdého. Ani tehdy se Češi nebudili lehko. A na jedinou byli z. c. k. úředníků vzorní republikáni. A ze šmelinářů zdatní obchodníci, jako třeba "Čehona".

nikdy v životě. "Bůh vás opatruj" řekla ji tenkrát ta kartárka a Jana byla vždycky přesvědčena, že bez jeho pomoci by nebylo možné to všechno přežít." Těmito větami končí autobiografická kniha sydneyjské spisovatelky Boženy Šamánkové, uvedená českému publiku v Krabicovém domě v Sydney v září Janou Reichovou, poznamenaná spoluprací Jana Jiráka a požená také mistrnou kytarou Milana Švába. V této své druhé knize v Sydney publikované pokračuje autorka ve svých zamyšleních nad vlastním životem, který ji zavedl z malé české vsi na druhý konec světa do Austrálie. Pronikavě bystré a mladé oči Boženy Šamánkové, které spatřily světlo světa řádku let před první světovou válkou, a autorčina neméně bystrá mysl vedou čtenáře stezičkami dnes již pomalu zarůstajícími mechtem zapominání. Před čtenářem vytane obraz českého venkova mladým generacím dnes již neznámého - a retrospektivní vidění života dávno minulého uhnětené zkušenostmi z dlouhého a trpkého exilu stojí za pozorné čtení. I přes ty tiskařské šotky. A nebo jím navzdor?

Česko-australské vztahy se projevují v nejrůznějších formách, i na rovině dirigentské. Největší současný britský dirigent, původem ze známé sydneyjské rodiny, Charleje Mackerras je žák Václava Talicha. Český hovoří poměrně dobře. Nejproslulejší současný český dirigent Rafael Kubelík si kdysi vzal australskou hudebnici, také ze Sydney. Trávila s ním pak po světě dlouhá léta exilu. Kubelík mohl v roce 1948 zůstat šéfem České filharmonie a opěvovat Stalina. Mohl se také nechat zavřít, a tehdy to byl Jáchymov nebo Mirov, a na dlouho. Volil exil - a nevrátil se "dokud každý prostý občan nemohl volně přecházet hranice." Jeho zájezdy do Austrálie - i jejich náhlé přerušení jsou samy o sobě zajímavým tématem, ale zda se paní Kubelíková též naučila česky by stálo za průzkum.

Knihovna sydneyjského Sokola je bezesporu nejrozsáhlejší a nejlépe indexovanou knihovnou českých knih v Austrálii. Její kurátor a knihovník bratr "Ray" Cerný chrání tento jedinečný poklad před přílišným zájmem čtenářů - ale vezte: v této knihovně naleznete kdekoli z české literatury. Lidé často sokolské knihovně odkazují své sbírky českých knih. Sydneyjská sokolovna je také jednou z největších sokoloven vůbec - co do rozměrů tělocvičny. Kromě obrovské cvičební haly, restaurace, knihovny, společenského salónku a jiných místností má i další přednost - stojí totiž přímo v buši, byt do města je to co bys kamenem dohodil. To všechno přímo vybízí k uspořádávání větších a náročnějších kulturních podniků v intencích zakladatelů Sokola. Cvičících bývalo dříve více - ale nejen zdravými pažemi žije český Sokol. Dá sokolská knihovna podnět i k rozletům ducha?

(Bořek Šindler - lovec perel)

"A tak se do poslední tečky vyplnila předpověď kartárky. Jana se ocitla se svou rodinou až na konci světa a byla tak chudá jako

Vynikající dárek pro každého.

Český lev

Jako přívěsek, závěs nebo

jehlice do kravaty

Čisté 18 karátové zlato

Velikosti a ceny :

10mmØ - jehlice nebo přívěsek \$ 65.-

16mmØ - jehlice nebo přívěsek \$ 180.-

25mmØ - dámský závěs na krk \$ 520.-

25mm - mince s portrétem TGM \$ 520.-

Ručně vyrobené řetízky se zapínáním.

(18 - 20 a 22 inchů)

slabší - váha 5,25gr - \$ 300.-

silnější - váha 12,5gr - \$ 750.-

Doporučené poštovné je započítáno v ceně. Dodací lhůta 2 - 3 týdny.

Objednávku s bankovním šekem nebo "money order" zasilejte do redakce.

ČESKÁ REPUBLIKA

VELKÁ PŘÍLEŽTOST

Mezinárodní distribuční firma hledá spolupracovníky a zástupce s kontakty v České republice, k vybudování nové distribuční sítě.

Firma pracuje v 21 zemích světa.

Zajímavý bonus a "royalties" systém,

předpokládaný výdělek

za první rok U\$ 150.000

Další informace :

Tom Reiner (02) 362 3199

Fax : (02) 362 1211

Dr. Jan Rosa

odborný zubní lékař

ordinuje od září 1994

v "Medical & Fitness Centre "

roh Acacia a Floribunda Ave

GLENMORE PARK 2745

Objednávky denně na čísle:

(047) 332 956

Zverne vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítáme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace:

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164

KULTURA

SOKOL SYDNEY

Grattan Crescent, Frenchs Forest
tel. 452 5617

vás zve v sobotu 29. října 1994 ve 20,00
na

Taneční zábavu

s rakovnickou Šamotkou

Uslyšíte národní písničky i populární
taneční hudbu, je připravena bohatá
tombola

Vstupné jednotné : \$ 10,-
rezervace vstupenek :
529 8457 - 992260

večere se podává od 18,30

Sokolské kino "Ponrepo"

má v říjnu volno.

13. listopadu ve 14,30

uvede

Dokumentární film

"Karlův most"

a starší český film
podle div. hry Karla Čapka

"Bílá nemoc"

s Hugo Hassem
a Zdeňkem Štěpánkem.

Tradiční

EUROFEST

se koná 15. a 16. října od 10,00

v prostoru Ararat Reserve,
Bantry Bay Road a Frenchs Forest

V průběhu dne je připraveno ::
nejrůznější občerstvení, vystoupení
umělců a kulturních souborů,
soutěže, dětské hry.

Vstupné : \$ 2,-, děti mají vstup volný

Večer se koná

taneční zábava

v Sokolském národním domě,
Arménském klubu, Rakouském a
Dánském klubu a v místnostech
Italské asociace.

Vstupné jednotné \$7,-

COUNTRY CLUB

320 Devonshire Road, Kemps Creek
tel. 60 60904

vás zve

v sobotu 8. října ve 20,00

na

Taneční zábavu

se Šamotkou

Bohatá tombola, kulturní program za
vedení paní Schusterové.

Vstupné : \$ 10,-

Rezervace vstupenek :

p. Rutar - 610 3267

p. Hanousek - 607 8883

večere a občerstvení
je rovněž zajištěno

v neděli 30. října od 15,00

budeme naposledy tančit

za doprovodu

rakovnické Šamotky

Jednotné vstupné : \$ 8,-

Jideina je otevřena každou sobotu a
neděli od 12,00, kdy se podávají chutné
obědy.

Velká předvánoční

prodejní výstava

českých a slovenských umělců

žijících v Sydney

se bude konat

v sobotu 26. listopadu 1994

v Krabicovém domě

44 Cumberland Street, The Rocks

Výstava bude zahájena ve dvě hodiny
odpoledne a bude otevřena
do šesti hodin večer.

Najdete zde obrazy, keramiku, sklo
i různá vánoční překvapení.

Výstavy se účastní

14 našich výtvarníků

Přijďte a přiveďte

své australské přátele. Protože právě
pro ně může být české a slovenské
umění velkým překvapením.

Janek v studni - Blodek v

Parramatě

Bořek Šindler

"Janku, Janku, Janku, kde jsi se v studni
vzal?" - tak provokuje sbor uštěpačných
vesničanů zesměšněného nápadníka. A
kde se ale vzala "Studně" v Parramatě? Co
zaválo do pátého světadilu operu Viléma
Blodka, flétnisty a profesora konzervato-
ře z poloviny minulého století? Anebo
spíše - kdo ji sem zavál? V tomto případě
opět platí "Cherchez la femme". Tou je
česká pěvkyně Jarmila Carollová, která
inspirovala koncertní provedení tohoto
dila poměrně zřídka hraného i v Blodko-
vě rodišti a za nacistů i komunistů
proskribovaného. Paní Carollová nejen
mistrně přeložila Sabinovo libreto - ano,
libreto libretisty Prodané nevěsty! - do
angličtiny, ale oblékla také členy parra-
matského Operního Ensemblu do čes-
kých krojů.

Za hudebního vedení Petra Foste-
ra vynikly výkony amatérského sboru i
solistů - Janka v podání Martiala Storyho,
Roberta Boyda jako Vojtěcha. Skvělá Li-
ďunka sydneyjské operní pěvkyně Lizy
Rintelové s copem mladičké venkovanky
z minulého století jakoby přibyla na prk-
na divadla "Riverside" přímo z české
vesnice. Právě tak Margareta Winklerová
zřejmě vystihla roli i povahu Veruny tak,
jak si ji Sabina s Blodkem představovali.

Zvláštní zmínku si zaslouží pře-
klad Jarmily Carollové. "When young lo-
ve meets - it's paradise..." Věřu, ta mladá
láska, to je ráj (i když to neví) - jen se ze-
ptejte přespadesátníků!

Není zatím známo, zda existuje
jiný anglický překlad. Kromě Prodané
nevěsty a několika moderních oper Ja-
náčkových české opery málokdy figuru-
jí na repertoárech zahraničních scén.
Jde tedy skutečně o práci průkopnickou
a bylo by škoda, kdyby Operní Ensemble
neuskutečnil provedení tohoto Blodkova
dila i jinde v Austrálii, alespoň na několi-
ka místech v Sydney. Zatím se prý
proponuje další představení v Killarney.

Sydney měla letos tedy dvě kon-
certní provedení českých oper - Rusalku
a teď V studni. Kape, i když neprší.

Jen by nás zajímalo, kde zůstali ti "kultury
milovní" krajané, kteří si tolik stěžují na
"nekulturnost" Austrálie. V hledišti nebyli.

Redakce

Z tajů krás české řeči

Je naše řeč nástrojem nepokrytého sexismu? Anebo je naopak symbolem české schopnosti rozlišovat tam, kde jiné řeči postrádají jemných nástrojů češtiny?

Krasavice, svůdnice, milovnice, milenka, tanečnice, souložnice, hřišnice, pečovatelka, ošetrovatelka, inspirátorka, vychovatelka, pěstounka, spolustolovnice, spolutrpitek, přítelkyně, družka, umělkyně, manželka, otrokyně - chraňbůh, přátelé - to není výňatek ze snáře českého sexismu. Je to jen chudíčká ukáзка jedné naprosto bezkonkurenční schopnosti češtiny, totiž vytvářet podstatná jména rodu ženského. Proč se k tomuto sujetu znovu vracet? Lze totiž tvrdit, že neexistuje jiná indoevropská řeč dnes v Evropě živá, která by se vyrovnala naší mateřštině a její jedinečné možnosti vyjadřovat představy stakovým bohatstvím feminin.

A to byla, prosím, zatím řeč jen o substantivech. Není tajemstvím, že čeština má také vlastnost společnou jiným jazykům slovanským, vyjadřovat prakticky každé přídavné jméno ve třech rodech. Němčina a angličtina těchto adjektivních zázraků postrádají. Řeči románské češtinu jakž takž dostihují - ale nepředstihují - a jen řeči slovanské se mohou pochlubit ekvivalencí. Chudoulinka angličtina se jen jako pahýlek krčí v koutečku se svou jednojedinou formou: black, white, bloody, sure. A proti tomu dvaatřicet českých tvarů každého z těchto adjektiv - nebo jenom dvaatřicet? Zelený, zelená, zelené, zeleného, zelenou, zelenými....

Česká řeč má i další možnosti rozlišovat rodovou příslušnost. Šel, šla, šlo, dal dala, dalo. Schopný, schopná schopné, schopni, schopna, schopno. Rozdíly mezi těmito šesti tvary žádný anglosaský smrtelník nikdy, nikdy nepochopí! To dítě je schopné. Je schopno všeho. A zpět k femininům. Našinec ("našinky" není) by řekl, že řeč Karla Čapka, Vančury a Máchy si zasluhuje pochvaly feministek.

Chyba lávky! Ano, ta příslovečná chyba té příslovečné lávky! Čeština je sexistická právě proto - PRÁVĚ PROTO - tvrdí feministky, že mezi rody rozlišuje

tak přesně. Zkoprněl jsem, když jsem tuto hlášku vstřel. Pak ve mně ta feminina začala hřdat. Máme snad přece jen raději říkat: Ta ohavný podvodník Máňa ukradl tobolek? Ta tanečnicka, to krasavec ohromný. Tu mě zatahal za rukáv transvestita, a já se vrátil do české reality. Prozradím Vám však, že jedním z největších iritantů je pro kontrasexisty zakončení ženských jmen v češtině na -ová. To sexismem kapinku zavání. Jakoby paní Vomáčková patřila panu Vomáčkoví. Protože lze říci "Anastázie Vomáčková", avšak nelze přidružit pana Vomáčku k této Anastázii tím, že bychom ho nazvali Daliborem Vomáčkově. Ale i toto všechno už dávno bylo předmětem sporu.

Jednou jistě někdo přijde se statistikou (bůhví proč právě statistika je rodu ženského, snad proto, že dokáže všechno?), ale než pohovoří čísla - všimněme si, že číslo je rodu středního, dobře tak! Těšme se z dalších důkazů bohaté pestrosti a preciznosti naší mluvy.

Dokud jsou anglosaští lingvisté ještě zásadně neschopni vnímat magiku rozrůznění češtiny a nechávají nás na pokoji, snažme se překládat ony vidiny ze snáře českého sexismu do jiných řečí, třeba jen pro ukojení pýchy. Vážně nám konkurovat může jen slovenština. Ejhle, důvod k zajasání! Nicméně sociologové a antropologové, socioložky a antropoložky, do zbraně: jsme my Češi jazykoví sexisté? Jestliže ano, lze vůbec češtinu odsexit? Mám dojem, že zatahnout nás někde do bažin vyumělkované pamluvy by nedokázaly ani ony známé čtyři páry bílých klisen.

B.Š.

P.S. Vážení čtenáři - protože pokládám toto téma za velice zajímavé, uvítal bych váš názor! Myslíte, že čeština je sexistická?

Moravák, 51 let,
se zájmem o kulturu,
tanec a přírodu,
hledá
příjemnou inteligentní, tolerantní
ženu podobných zájmů.
Zn. "Jen vážně"
Odpovědi do redakce.

Co možná nevíte.

Vitr vane poušti....

9. září se z deníků "The Australian" pozorný čtenář dozvěděl, že v Derby (WA) ve věku okolo devadesáti let zemřel jistý Jack Bohemia, domorodý policejní stopař z Fitzroy Crossing, který se proslavil záchranou mnoha lidí ztracených v poušti. Své neobvyklé jméno obdržel z názvu "Bohemia Down Station", kde pracoval jako stackman. Byl prý málo mluvný. Na mapě Austrálie vydané v roce 1948 (The National Geographic Magazine, Washington) je v oblasti Kimberleys možno nalézt tři místa se jménem Bohemia. Na mapě v silničním atlase z roku 1992 (Road Atlas of Australia, Modern Publishing Group) se však již tato místa nevyskytují.

Nad dopisy čtenářů

Vážená paní Háberová,
ne bez jisté dávky překvapení jsem si přečetla v posledním čísle Listů příspěvek paní Honsové o její representaci Společnosti pro vědy a umění na kongresu SVU, který se konal v Praze. Ráda bych věděla, jak mohla paní Honsová, která byla platící členkou této společnosti po poměrně krátkou dobu, od roku 1961 do roku 1983, zastupovat v té době už neexistující sydneyjskou skupinu SVU.

Odbočka SVU v Sydney skončila svou činnost 26. března 1993 na členské schůzi, kde toto rozhodnutí bylo odhlasováno. Písemně pak o likvidaci skupiny informoval členy i bývalé členy (tedy v té době již neplatící členské příspěvky), krajský tisk i organizace, poslední předseda SVU dr. Oldřich Fiala, dopisem datovaným 1.4.1993.

Několik málo bývalých členů sydneyjské skupiny platí dále členské příspěvky do ústředí SVU ve Spojených státech. Jsou tak členy americké skupiny. Kdyby se byli zúčastnili kongresu, byli by bývali zastupovali některou z skupin ve Spojených státech.

Sydneyjská skupina SVU má za sebou velmi bohatou a plodnou činnost, která byla výsledkem dobrovolné a namáhavé práce většinou jen několika jednotlivců. Za touto činností byla udělena důstojná tečka a všichni zúčastnění mají plné právo být hrdi na to, co vykonali.

Jana Reichova

Milí Michale a Jano,

článek "Nebyla to revoluce" v Australských listech č. 37 je škodlivý, protože obsahuje nepravdy a polopravdy. Vezměte si třeba jen sám název článku - ve skutečnosti to totiž revoluce byla a o tom, že byla něžná a sametová vůbec není pochyb.

Prosím Vás snažně a vroucně, abyste podobné články v budoucnu neotiskovali.

Pozdravuji Vás oba
Petr F. Durna

Milá paní redaktorko,

jménem početné obce fanatických antibolševiků Vám chci poděkovat za uveřejnění jednoho z projevů dr. Jaroslava Anděla. Ale k čemu byla ta redakční douška? Na vysvětlenou nebo na omluvu? Nezávislý časopis v demokratické společnosti se tu jistě nemá za co omlouvat. Tím vysvětlováním jenom vyslovujeme jistou obavu (před kým?) a též určitý syndrom jakéhosi pocitu méněcennosti. Kromě toho také dopouštíme, že nám z té omluvy ideologicky vykouká kombiné.

V nepravděpodobném případě, že byste se statečně rozhodla otisknout některý z mých příspěvků, dávám Vám tímto písemně a bezpodmínečně povolení, že se za to nemusíte omlouvat, zvláště ne primadonám našich levicových pohádkářů.

Keep up the good work!

Váš J. Svoboda F.A.S.Z.Z.

P.S. Trochu jsme si "přebírali", když jsme oslavovali konec Saturnina. Optimisté jásalí, že už nic horšího nemůže následovat, ale věční pesimisté se třásli, že někdo by mohl vyhrabat třeba Zápotockého "Barunku"!

Vážený pane Svobodo,

Jsem ráda, že se vám projev dr. Anděla líbil, ale jistě uznáte, že nezávislý časopis v demokratické společnosti má právo se vyjádřit ke článkům, které uveřejňuje.

To, že už více než tři roky vydávám časopis pro Čechy a Slováky v Austrálii snad dostatečně dokazuje, že mám pro strach uděláno a že skutečně netrpím pocitem méněcennosti.

Jakmile otisknu některý z vašich dalších příspěvků (tak jak tomu bylo v číslech 33, 32, 29, 23, 21. a pod), rozhodně se nebudu omlouvat, už proto, že docela přesně nevím, koho nazýváte "primadonami levicových pohádkářů".

Jinak vás ale srdečně zdravím
Jana Háberová

P.S. Už od mládí se na mě maminka zlobila, že nenosím kombiné!

Milá paní Háberová,

přikládám šek na roční předplatné a děkuji za zaslání AL, které jsou zajímavé a ráda je čtu.

Též bych chtěla opravit pana Šindlera, který v posledních "Perlách a perličkách" uvedl Annu Českou, dceru Karla IV jako ženu Edwarda III. Anne of Bohemia byla manželkou Richarda II. a Philippa de Hainnant Edwarda III. Potěšilo mně, že i pan Šindler s svou neobyčejnou znalostí se též může někdy mýlit.

Se srdečným pozdravem

Julie Haláskova

DULEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

z české katolické misie v Sydney

Pravidelná Mše sv. v měsíci říjnu bude druhou nedělí, tedy 9. 10. 94 v kostele sv. Františka na Albion St. č. 40, v Surry Hill.

Toto je datům je pro nás velmi významné, neboť mezi sebou uvítáme nového duchovního správce naší náboženské obce. Je jím Otec Jindřich Kotvrda z brněnské diecese. Koncelebranty této slavnostní Bohoslužby budou Otec Aurelius Hrdina z Brisbane, který oběť vypomáhá za nepřítomného Otce Černaje. Druhým koncelebrantem bude Monsignore ThDr Petr Esterka, profesor teologie na katolické College v St Paul v USA. Otec Esterka je kromě toho i členem římské katolické Akademie a dlouholetým členem Společnosti pro vědy a umění v Americe. Je rovněž i vikářem pražského biskupa dr. Škarvady, který spravuje záležitosti katolické emigrace z Čech v oblasti Ameriky a Austrálie. Z tohoto pověření také Monsignore Esterka uvede našeho nového duchovního správce do jeho úřadu.

Po slavnostní bohoslužbě bude odjezd do Sokořského národního domu, kde bude společný oběd.

Vroucí přání nás, sydneyjských katolíků se konečně splnilo. Necht se sejdem při této vzácné příležitosti v hojném počtu, abychom společnou modlitbou vyprosili pro našeho nového duchovního pro jeho budoucí úkol, hodně Božího požehnání.

Zdař Bůh, Otče Jindřichu.

K. Š.

Obědy lze objednat u p. Mařika,
tel. 992 260 do 20, 00 večer

Určeno ženám, ale nejenom jim.

Jedna moje kamarádka mně zaskočila dotazem: "Viš co je to Slim U?" Popravdě jsem odpověděla, že nemám ani tušení a ona začala nadšeně vyprávět o výborné odtučňovací dietě. Protože jsem slyšela, a sama vyzkoušela ne desítky, ale snad stovky podobných diet bez sebemenšího výsledku, nenadchlo mne to. Tu kamarádku však znám jako člověka velice pravdomluvného a velice reálného, o proto jsem se rozhodla, že si alespoň opatřím nějaké informace o tomto tématu. Vždycky preferuji informace z první ruky a z úst nejpovolnějších. Zavolala jsem tedy na telefonní číslo z malého letáku, který mně kamarádka ochotně poskytla. Po mém představení se ozval se příjemný ženský hlas: "Tady Soňa Coufalová", a pokračoval velmi dobrou češtinou, jen trochu načichlou anglickým přízvukem. "Ano, ráda si se mnou vypije šálek kávy a popovídá si."

Za dveřmi stála půvabná, štíhlá, mladá žena. Dobře oblečená a usměvavá. Nepřekvapilo mne to, nic jiného jsem od zástupkyně "dietního klubu" neočekávala. O několik minut později jsem ale překvapena byla - to, když mě Soňa ukázala fotografii. Byla na ní neobézní, nebo obtloustlá, ale velmi, velmi tlustá žena.

"To jsem já v červnu 1993, od té doby jsem shodila 43 kilo". Nevěřicně jsem se dívala chvíli na fotku, chvíli na Soňu. Rozdíl byl tak markantní, že se tomu nechtělo věřit. Často jsem v novinách viděla reklamy různých odtučňovacích firem. Skoro na každé byla fotka "před" a "po" použití, ale vždy bylo vidět, že děvče před dietou bylo úmyslně oblečeno do neslušivých šatů, nebylo naličené a upravené. Zato na druhé fotografii zářil široký úsměv z dobře upravené tváře a oděv se přesně hodil k typu dívky, takže změna nebyla vždy zaviněná jen "dietním jídlem".

"Nemám ráda slovo dieta, spíše bych řekla, že nabízíme ženám správnou výživu a to nejen na nějaký čas, ale vlastně pro celý život. Učíme je, jak správně, zdravě a chutně vařit pro celou rodinu a jak si vlastně tu váhu, kterou se jim podaří docílit, udržet. To totiž bývá to nejtěžší."

"Mám v tom dlouholeté zkušenosti", přikývují a hned se ptám: "Co nabízíte dál, kromě receptů?"

"Recepty jsou až to poslední, především každé zájemkyni pečlivým vyšetřením zjistíme jaká je její optimální a dosažitelná váha, protože nechceme vychovávat další anorexičky. Mnoho žen má nereálné představy o sobě získané četbou ne příliš kvalitních a dobrých časopisů pro ženy, kde si modelky v některých případech nezadají s vězeňkyněmi koncentračních táborů. Je třeba si uvědomit, že důležitou roli hrají rodinné dispozice, stavba těla, síla kostí a pod. Ale každá žena může mít hezkou postavu a může vypadat dobře, pokud ovšem chce. Důležité je navštěvovat klubová setkání, která se konají každý týden, tam je totiž zdroj morální síly a podpory. Poznání, že zhubnout je těžké pro každého, a že v tom trápení není nikdo sám velmi pomáhá."

Povídaly bychom dále, ale Soňu volaly mateřské povinnosti. Její mladší dcera si hrála na koberci, ale pro tu starší musí ještě zaběhnout do školky. Jako každá pracující matka

to nemá lehké, a to ještě stihne chodit nejméně dvakrát týdně do gymu, připravuje jídlo pro své kursy, píše přednášky, recepty a to nejen v angličtině a v češtině, ale i v řečtině a němčině.

"Co tedy mohou čtenářky udělat, aby se staly členkami tvého klubu?"

"Především mně zavolat na tel. číslo 664 15 94, domluvit si schůzku a "odtučňování" může začít."

Pročítám si brožurku a jsem překvapená, jaké množství jídla a jak bohatou paletu nabízí. Možná, že právě tohle je ta zázračná dieta na kterou celý život čekám. Že by?!

Co dodat, snad jen to že i když se Soňa narodila v Austrálii, má muže Australana, - píše i mluví dobrou češtinou a na svoji holčičku také mluví jen česky. Zase jedna krajanka, která nám dělá radost.

Jana Habarová

SLIM - U
40 KNOX STREET
CLOVELLY, 2031
Ph: 664 1594

**Mirek
MAŘÍK**
B.S.K., Z.P.

PHONE (003) 93 6440
FAX (003) 93 6064

TASMANIAN COPPER & ART GALLERY
CARRICK, TAS. 7291

Největší australská sbírka měděných originálů, nástěnných plastik, maleb a soch. Rovněž nabízíme ornamenty, drobné dárky a místní umělecké předměty.

Přijímáme i speciální objednávky!

Otevřeno 7 dní - od 9:30 do 18:00

(19 km od Lanceltonu po Old Highway směr Devenport)

Je nepokoj mezi domorodci.

Jan Plavec

Již dlouho jsem v hlavě nosil skvělý plán - nádhernou věc... chystal jsem se na to, pečlivě to promýšlel. A jak už to s podobným otálením bývá, přišel jsem s křížkem po funuse.

Nebyl to sice pohřeb, ale jakýsi pouliční karneval v Hobartu, u kterého jsem se nachomyl při jedné z mých svátečních návštěv tasmanické metropole. Sháněl jsem tam šlaufek k pumpičce, když jsem byl znenadání vstřebán davem městských zevlounů. Sledovali jsme vystoupení nějaké komické skupiny blokující hlavní třídu jakýmsi "lidovým tancem". Byl to nepředstavitelný mišmaš poskakování, halekání, mávání šátky a mlácení holemi. Vše za doprovodu pohrkávající harmoniky. Neuvěřitelné křepčení dospělých mužů i žen oblečených do kýčovitých krojů portugalských barev s rolníčkami na nohách a klacky v rukách. Morris Dancers si říkali a podařilo se jim vytvořit neobvyklou atmosféru humorně-lyrické agresivity. Dostal jsem z toho tik v koutku úst a nevěděl jsem na chvíli co si o tom všem mám myslet. Pak mě to náhle došlo. Recese !! Bolestně jsem zaúpěl. Ano, oni mě tady vypálili rybník a udělali si legraci z multikulturalismu. Že jsem s tím sám nevyrukoval dřív! Se všemi těmi našimi spartakiádami, vojenskými a hasičskými cvičeními jsem k tomu byl plně kvalifikovaný..... vymyslet si úplný nesmysl "lidové tvořivosti" a dělat si srandu z lidí, kterým chybí soudnost a kteří nekriticky obdivují vše, co pochází z jakékoliv exotické či mystické kultury, nevšímajíce si při tom toho, že jejich vlastní pohodlná existence ať už křiklavá barvou nejvybranějších značek nebo šedivá vlastní duchovní prázdnotou je pro většinu zbytku lidstva záviděníhodná. Vždyť tady se stačí prohnout bolestí z housera v kříži a už se shromažďuje dav.... "Jede Lambada!" Skočí tady na cokoliv. Tím spíše, když se vybírá vstupné... musí to za to stát! Hlavně, že to pochází z Orientu, Balkánu nebo jiných civilizací zapomenutých míst. Když se u toho vyskytne sitera, kosmické síly či kroužky v nose - ještě lépe. Že jsem to nevyužil! Určitě bych k tomu dostal i vládní dotaci.

Pak jsem se ale ke své úlevě

dozvěděl, že to je prý doopravdy lidový tanec... z Anglie! To mi částečně vysvětlilo jeho hornatou choreografii. Musí to být nejbližší co se Angličané, se svým pověstným klidem dostali k Lambě. Větší laškaráci bych si tedy nevymyslel. Potom mne ale napadlo....co tady takhle vyrukovat s naší Českou besedou! Páni, dámy...ti by koukali! To je krása, to je živelnost, to je show! Mě samotného často láká pokušení obléknout se do kroje východočeského jonáka a s nějakou jonačkou se zatočit na pódiu ve víru slovanských tanců.... černé holinky, klobouček s pérem, vyšívanou košili....zavrtět se v pase, zavýsknout si, zadupat....

Něco mi ale potichu našeptává nedělejte ze sebe tajrdlika Honzíku, nech to jiným. Jen žádné exhibice - hlidej si důstojnost, to je jediné co ti tu ze zašlé slávy zbývá. Exulanti nejuchají. My trpíme vnitřně. Nezatěžujeme s tím okoli. Vůbec, my se tady v porovnání s ostatními menšinami navenek moc kulturně neexponujeme. Mezi sebou - jistě. Rádi si zazpíváme okolo stolu, občas někdo v podroušenosti zatančí kozáčka nebo čardáš. Zbytek se ale soustřeďuje na kuturu stolování... v tom jsme samozřejmě mistři. Zajuchat si však na veřejnosti? Nikdy. Jakási ostýchavost nám zabraňuje předvést se zde ve své plné kráse. Chod s dudami, Valach s valašskou. Flanák s chlebem a solí, Pražák s..... se šunkou. Všechny ostatní národy tu mají své soubory a kulturní úderky - my nic. Však tu vidím na televizi: Chorvati mají své kolo, Řeci Zorbu, Švýcaři jódlují, Němci se plácají po kalhotách, thajské dívky hýbají alespoň prsty a obočím i "gays" mají svůj Mardi Gras! K tomu ještě klauni na jednokolce, dlouhání na chůdách, polykači ohně a mečů, šavlové tance, břišní tance, oči černýje, oči zgučije.... fascinující podivná.

Musím ale přiznat, že daleko více mě však fascinuje tolerance Australanů k tomu bazaru, který se jim jako ty nevy-mýtitelné evropské vozy nastěhoval do kolonie. Stačí si v sobotu zajít v Hobartu na Salamanca Market. Jaké to Boží dopuštění!

Přistaly z Kordiliér ječí, skotský dudák mečí, Ir brnká na harfu, akrobati metají kozelce, žongléři hází kuželky, homosexuálové a lesbičky rozdávají naučné letáky, ochránáři sbírají podpisy, Hmongové prodávají jedlé traviny, Číňan-

ni vykuřují s kadidly... mumraj, až se z toho jednomu točí hlava. Stojím uprostřed toho babylonu a potichu si myslím: Tak tohle je ten multikulturalismus v praxi? Pěkný rachot tedy! Vedle mne stojí dvojice kulturně se nijak neprojevujících Australanů na to vše hledí s mírným údivem. Trhnuli sebou úlekem, když nám náhle za zády zaduněly tamtamy z rovníkové Afriky. Jeden z Australáků, bílý anglo-saxon-protestant se naklonil k druhému a křikl mu do ucha: "The natives are getting restless!" a oba urychleně odešli.

Tak si myslím, že tu Českou besedu zatím nacvičovat nebudeme. To tak, aby si tu někdo z našich furiantů dělal šoufky!

A JAK LEGENDA PRÁVÍ:
VELKÝ ULURU SE NA TO
MOC ROZHŇEVAL A ZMIZEL SE DO VÝŠÍ.
„VY MĚ VŠICHNI MŮŽETE VLÍZT
VÍTE KAM!“

Došlo před uzávěrkou:

Velká část lidí, kteří po změně zákona požádají o navrácení majetku, dostane místo něj finanční náhradu. Majetek, který byl v devadesátých letech zprivatizován, nelze totiž vrátet, stejně jako majetek společností, jejichž společníky jsou fyzické osoby.

Emigranti, jejichž restituční nárok bude uznán a jimž nebude možné majetek vrátit, by měli dostat náhradu nejvýše 30 tisíc korun v hotovosti. Když bude hodnota majetku vyšší, bude jim zbytek doplacen v cenných papírech.

Ministr privatizace zatím neví, kolik bude třeba v náhradu vyplácet, podle jeho názoru to nebude horentní suma.

ČERNÁ ROSEMARY

Karel Šindelář

"Zatímto byste měl jít" povídal mně Mr. McGregor, když jsme se po čase sešli zase u sandwichů. Podával mně přitom svoje noviny. "Z toho by mohl být materiál na nejlepší článek". Ale dříve než jsem se na to mohl podívat, objevila se u stolu Sally alias Laňky-nožka. Strčila mně do ruky jídelní lístek a začala horlivě utírat stůl na mé straně. Nějak moc okatě užívala při tom levou ruku, ale to jsem si uvědomil až se zpětnou platností. V té chvíli jsem byl zaměstnán pohledem do jejích hezkých modrých kukadel a věděl jsem, že čeká ode mne nějakou tu hezkou boudu.

"Kuku, Sally - den ode dne krásnější. Budeš-li tak pokračovat, skončíš jako doživotní královna krásy. Ostatní ženské ti za to vyškrabou oči". Sally mne oblila polichocným zazubením a postavila se do pozoru: "Co pán poručí?" "Jestli to bude zase steak, tak se odstěhuji k jinému stolu", - vmísil se do toho pan McGregor. "Jen se nebojte", odpověděl jsem. "Každý člověk na světě udělá nějaký omyl, ale jen blázen jej opakuje podruhé. Laňky-nožka, pán si tedy poručí stroganovu, ale ten musí být měkoučky jako tvoje pusinka a potom jednu černou, takovou vražednou, však ty víš."

Sally zasalutovala a zmizela. Pan McGregor si hrozně rád zajížděl do lidí, hlavně když byla po ruce nějaká hloupost z historie. Mírně jsem si objednal pořádný steak, ale stalo se, že byl tvrdý jako linoleum a navíc plastický nůž s tím nemohl pohnout. Nakonec jsem tu tvrz zabalil do servítku a vzal domů k dalšímu zpracování. Ale stůl byl mírně rozviklaný a tak to zápolení podle toho dopadlo. Černá káva na stole se rozhoupala a vyhlila se na McGregorovy parádně vyzhlené bílé kalhoty. Dohodli jsme se sice, že podobný incident by byl dobrý pro nějakou hloupou americkou televizi, ale uznali jsme, že normální život má probíhat bez podobných dramatických incidentů.

"No, z toho stroganova alespoň nebude žádná kalamita", komentoval McGregor můj výběr - "...ale chlapče, proč jste nepogratuloval Sally? Přece vám přímo strkala její snubní prstýnek přímo pod nos. To musíte hned napravit, ta je na vrcholu blaženosti." "Opravdu, toho jsem si nevšiml. Až přijde zpátky," souhlasil jsem a díval se zatím do novin. Byl tam krátký článek, oznamující všem čtenářům, přátelům a příznivcům, že populární Mrs. Homeally, která byla obecně známá jako Black Rosemary a prodávala po dlouhá léta květiny v malé budce na Circular Quay, je bohužel v nemocnici na srdečním oddělení. Klepalo jí to, stařenku jednou cestou do práce. Zpráva dodávala, že její stav se

rychle lepší a je oprávněná naděje, že její přátelé brzy uvidí její široký úsměv, který přidávala ke každému pugétku.

Černá Rosemary - Black Rose nary! Ovšem, že jsem ji dobře znal. Dostala své přízvisko podle černých šatů, které stále nosila, v zimě i v létě. Ztrávil jsem u ní dlouhé chvíle posloucháním jejích historek o staré Sydney, kterou jsem neznal. Ale poslední dobou začala být nějak potouchlá. Vypovídala se mně, co se stalo s Kerry a tak jsem ji raději vyhýbal. Mr McGregor sledoval mé myšlenky. "Vy pořád lovíte vzpomínky na starou Sydney. Tady by byl dobrý materiál, ale za tím byste musel jít." "Hm-nevěte, co by se z toho dalo vytěžit. Černá Rosemary se trochu tajuplně oblékala stále do černých šatů - to je pravda. Byla také hodně populární, to je také pravda. Hodně jsme toho spolu namluvili, také pravda. O sobě však nikdy neřekla ani slovíčko, za to znala svůj kus klepů o všem možném, od guvernérů až po ty poslední ochmelky, co se potloukali po Circular Quay. Ta babka byl hotový kompjuter na všechny možné i nemožné drby. A potouchlá je jako Machiavelli. Ta dokázala říkat ty největší jedovatosti a zabalila to vždy do roztomilého úsměvu. Ale nějaký zajímavý námět v tom nevidím."

"Ovšem, že jste ji dobře znal," odpověděl Mr McGregor pohotově, - "byl jste jejím denním zákazníkem. To moje žurnalistická služba už dávno vypátrala. Vy se jen nechcete přiznat, kolik peněz jste u ní nechal, když jste chodil za Kerry. To bylo květin. Ale jednou se musíte jako muž smířit s neúspěchem u žen. Vaše Kerry bylo dobře děvče, ale vy jste na to šel z nesprávného konce, moc "kontinentálně". Předstíral jsem, že stále studuji novinovou zprávu, ale zatím jsem přemýšlel, co odpovědět Mr McGregorovi. Asi měl zase jeden z jeho dnů, kdy se rád do každého navážel, a tady by nešetřil ani vlastního bratra - k jeho cti se dalo říci, že uměl přijmout oplátku. U Kerry jsem tenkrát nepochodil. Šlo to pěkně, ale pak tam přišel kapitán fotbalového mužstva a tady nebyla konkurence. A Kerry to samozřejmě roztroubila do světa."

"To tenkrát zaviniły ty afrikánky. Copak jsem mohl vědět, že afrikánky smrdí a Kerry je trochu alergická? Vlastně to spískala všechno Rosy. Já jsem chtěl jednou přinést Kerry jinou barvu než pořádek červenou a bílou a Rosy mně poradila zlatou a afrikánek. Zlatá barva prý přináší věrnost a oddanost. Rosy se jich asi chtěla zbavit." Pak jsem si všiml nechápavého výrazu McGregora a honem jsem se omlouval. "Promiňte, zase jsem do toho jednou zamíchal svou mateřštinu. Afrikánky se u nás říkalo marigoldkám. Kerry po nich dostala astmatický záchvat a vyčinila mně, že jsem bezohledný. Já se omlouval, vysvětloval, ale slovo dalo slovo a vjeli jsme si do vlasů. Sice jsem se ještě

pokusil omluvit v dopise, ale to už si Kerry nabrnkla toho Trevora. Měl byste vědět, co toho Kerry namluvila o ideálech, pořád že by ráda někomu náležela, o někoho se starala. Mně máma vychovávala opravdu sparfánsky, umím si vyprat, uvařit, uklidit. Nikdy jsem z ní nechtěl udělat služku - ale Trevor, to byl rozmazlený čuník, ten rozuměl tak ještě kopané, ale o sebe se neuměl vůbec postarat. To byla Kerry ve svém životě: oškrabovat z něho prach a pavučiny, učit ho slušným způsobům, učit ho tančit, nosit mu snídaní do postele - zkrátka pořád někoho vodit za ručičku - pravá kantorka. Obět povolání. Chtěla být služkou. Neříkejte mně, že hnutí svobodných žen založily ženy. To jim založil nějaký muž, anonymní nepřítel všech žen!"

"Něco jsem slyšel. Kerry si teď moc libuje, jak se v té Trevorově prostotě osvěžuje ze své intelektuální přepracovanosti." - přilíval Mr McGregor oleje do ohně.

"To je pro mně novinka. Já jsem slyšel, že moc lamentuje nad jeho 'intelektuálními nedostatky'." "No, jak jsem Kerry znal, neřekl bych, že by ji to tak moc vadilo", řekl McGregor znalecky. Tvářil jsem se, že jsem přeslechl tuto záluďnou poznámku. Po chvíli mlčení pronesl Mr McGregor uznalá slova: "Vidím, že jste pořád gentleman. Považuji tuto kapitolu za skončenou." "Ano", odpověděl jsem s úlevou, ale už tu byla Sally a s ní talíř stroganova. "Sally! Dnes jsem poslouchal holuby v Hyde Parku. Něco vrkali o nějakém prstýnku s opálem jako kolo od traktoru. Jak je možné, že jsi mi o tom nic neřekla?"

"Podívejte se, Sally natáhla pyšně ruku. "Tak je to přece jen pravda. To je opravdu krásna. A kdy si budeš měnit jméno?" "My jsme se ještě nerozhodli", řekla Sally s pyšným důrazem na slově my.

"Tož tobě i tvému Jimmvi srdečně gratuluji. Hezky si ho hlídej a nezapomeň přinést kousek z vašeho svatebního dortu."

Sally vesele odběhla a McGregor se za ní díval svými smutnými a chápavými očima. "Je to hodné děvče. Doufám, že bude opravdu šťastná. Stroganova rychle ubývalo a já jsem stále nemohl najít něco, jak by se z těch několika faktů, které jsem znal o Černé Mary, dal vytěžit zajímavý příběh. "Opravdu zde nic nevidím - kromě zvláštní záliby v dlouhých černých šatech. Někdy mně napadlo, že něco tají, nějaké dobré vzdělání, její způsoby byly odlišné od způsobů jiných prodavaček." "Trochu se blížíte pravdě", řekl Mr McGregor s trochou uznání v hlase. "Ty šaty měla ještě z té ohromné zásoby své koncertní garderoby. Rosy totiž byla zpěvačka."

Překvapením jsem hvízdal. "Tedy tohle snad bylo to, co jsem v ní tušil a co mně k ní trochu lákalo. Jaké hudbě se věnovala?"

Mr McGregor zamával rukou, jakoby odháněl zlé duchy. "Už je to tady, nemohu se zmínit o hudbě aniž byste hned nechtěl vědět jakého druhu to je hudba. Zase to vaše

kontinentální myšlení. Kdys tím přestanete? Abych se skoro bál promluvit. Sotva řeknu, že je to klasická hudba, hned slyším opravení: To není klasická hudba ale romantická, nebo něco takového..."

"Ale snad si vzpomenete v čem zpívala? V muzikálech, operetách, operách, koncertech s oratoři a tak dále?" "Strýc mne jednou vzal na jedno představení. Bylo to ještě ve starém Tivoli, to byla před válkou hlavní scéna v Sydney. Myslím, že se to jmenovalo Il Trovatore, nebo tak nějak. Já jsem stejně celou dobu spal." "Zpívala asi ve sboru?" "Ale kdepak, byla sólistka. Strýc o ní dokonce říkal že při větším úsilí a citlivosti by to mohla dopracovat až na mezinárodní hvězdu, ale Rosy byla spokojena se zdejšími úspěchy a o světovou kariéru nestála."

"Váš strýc byl hudebníkem?" "Byl. Hlas McGregora zazněl trochu provinile. "Učil piano ještě když jsme byli v Glaskow. Mně učil marně, a nakonec toho nechal, protože jsem mu jednou pustil víko na ruce... Pane Bože, jak ten mne potom zřezal. Ale co dělat, mne to nebavilo. Byl jsem beznadějný případ, nakonec to i strýc uznal. Pak jsme se celá rodina odstěhovali do Sydney a tady byl strýc soukromým učitelem na piano a také hudebním kritikem. A tak se také seznámil s Rosy, to víte - zpěvačky si vždycky předcházely hudební kritiky."

Hody se stroganovem skončily, utřel jsem si ústa a dával dohromady všechny kusé zprávy o Černé Mary. "Je to určitá tragédie zneuznání. Slavná operní diva odmítá všechny lákavé nabídky na zahraniční vystoupení, zůstává věrná své rodné zemi. Všichni zazobaní milovníci operního umění, milionáři, aristokraté a tak dále, musí jet do její vlasti, aby si ji poslechli. Ale její věrnost není vlasti oceněna. Diva stárne a musí se těžce žít prodejem květín. Její elegantní černé šaty a uhlazené chování každému připomínají její slavnou minulost. Ale diva hrdě mlčí a tají svou bolest. To je pro mne příliš smutné téma."

"No to s tou slávou trochu přeháníte. Pravda, strýc ji měl velice rád, možná, že ji ve svém skotském romantismu i trochu miloval, ale vadila mu u ní její nestálost, paličatost. Tenkrát zde bylo několik operních společností a Rosi přebíhala z jedné do druhé. Všude byly nějaké potíže s dirigenty. Za války byla tajně sledována. Podezřívali ji ze špionáže, ale nic ji nemohli dokázat."

"Aha, kruhy se rozšiřují. Ale tady něco neklape. Operní zpěvačky neprovádějí špionáž. Ty brzo ztloustnou a mají strach z každého průvanu, aby nedostaly bronchitidu. Tak ještě špehovat kolegyně, jestli nespí s dirigenty a producenty. Z politické špionáže mají strach."

"A co ta druhá branže, vy tomu říkáte opereta?"

"To už by šlo. Hezká, šťavnatá operetní

subreta hraje v 'Orfeovi v podsvětí' nebo v 'Hraběnce Marici.' Po představení na ni čeká její milене, švarný husarský důstojník, ten ale musí být adjutantem hlavního štábu. Jedou do prvotřídní restaurace, do chambre separee, tam je ovšem na stole mísa ústřic, kaviár, a šampaňské jen bouchá. Do ouška jim diskretně hraje cikánský primáš a subreta tahá z husara rozumu. Ten cikánský primáš je ovšem maskovaný důstojník kontrašpionáže, a pak to všechno praskne. Operní subreta zmizí na diplomatický pas do Švýcarska a chudáka husara odsoudí důstojnický sbor k čestné sebevraždě. Ale to bývalo za časů plukovníka Rédla. Dnes má slavná subreta v podprsence schovanou vysílačku s tajným kódem a s kapsou na mikrofilmy plánů hlavního štábu. Na to by se Rosy nezmožila."

Mr McGregor poslouchá se zřejmým pobavením moje klábosení. "Vy jste ještě zuřivější reportér než váš slavný krajan. Égon Kirsch, nebo Kisch. Ale alespoň vám trochu začíná pracovat fantazie. Jenže tady v Austrálii nemáme ani husary, ani cikánské primáše a do ouška vám tu bude jediné řvát nějaký ampliön. To by nešlo. Proti Rosy bylo podezření, že měla styky s cizími námořníky, ale nic se ji nedalo dokázat."

"Tak to by také asi nešlo. Námořníci se nestarají o špionáž. Ti jen pašují laciné hedvábní z Číny, chlastají rum a v přístavech plodí levobočky. Rosy se možná líbila jejich štrapácká uniforma, ale to ještě není špionáž."

"Zase se o kousek blížíte k pravdě. Tu zálibu v uniformách měla asi v krvi, po otci. Rosy byla na polovic německého původu. Její otec se jmenoval Eberhard von Heimatthal. Rosy si to jméno později přeložila do angličtiny, a užívala ho. Dokonce pohrdala takovou veterší, jakou byl šlechtický titul jejího otce."

"Tak situace roste geometrickou řadou. Mysteriózní černá stařenka, prodávající prosté květiny ve staré budce - a přitom zdědila po otci jeho jemné aristokratické způsoby a ovšem i dobrodružné sklony, jak o tom svědčí její záliba v uniformách. Má za sebou závažnou operní kariéru, okusila omamnost prostředí luxusní společnosti, dokonce i extasi z nebezpečí, když chodila po ostří špionáže - všechno tak vzrušující. A teď takové nudné stáří. Žije dvojím životem, úplně jako Hyde a Jekyll. Mimochodem si vzpomínám, že u ní často kupovaly květiny mladé holky, ty se asi ucházely o Rosinu přízeň, protože ona tajně řídila fetězy hampejzů na Kings Crosse. V budoucím měla vysílačku a tam se sbíhaly ntky mezinárodního pašeráctví s drogami. Souhlasí? Na pohled zdvořilá, příjemná stařenka, s aurou smutku v očích, která ale má ve skutečnosti chladně kalkulující mozek. Boudou se převládaly milióny dolarů z podsvětí - proto Rosa pro jistotu nosila za podprsenkou nabíý revolver..."

"Tam by se vešly dva, přeruší mě znalecky McGregor, 'ale pokračujte..."

"Revolver, nebo dva. Taková spojovací buňka s podsvětím a nadsvětím to prostě potřebuje. Mafie z ní měla takový vitr, že ani nepotřebovala tělesnou stráž. Prostě stejně efektivně, jako svůj obchůdek, řídila Rosa mezinárodní zločineckou síť. K dovršení efektu, chodila každou neděli do kostela a byla prezidentkou dobročinných organizací. Policie neměla o ničem ani tušení. Z toho bude šťavnatý seriál, máte šanci Mr McGregor. Za ty romantické dekorace si počítám 20% z vašeho honoráře."

"To je škoda. Fantazie byste měl dost, ale na nepravém místě. Schází vám pohled na životní realitu. Ta je sice méně fantastická, ale o to zajímavější. Ale mladí žurnalisté mají nyní své názory. Kdybyste znal její historii do podrobnosti, dal byste mně za pravdu. Chcete ji slyšet? Přikývl jsem a Mr McGregor si zamíchal kávu."

"Rosin táta byl baronem odněkud z východního Pruska. Velké statky, ale byl to náramný divoch. Rodina s ním nemohla nic pořídit, ani důstojnická akademie ho nepřivedla k rozumu, dokonce byl vyloučen. A tak to byly divoké pitky, souboje se šavlemi kordy, závodní koně, noci v Monte Carlo a ovšem milenky. Do třiceti let prošustroval všechno. Po posledním prodaném statku se přátelé i rodina složili na listek a poslali ho lodi na Novou Guineu. Tenkrát tam byla německá kolonie. Tam se nějakou dobu potloukal a pak se stal ředitelem velké obchodní firmy, která se tam utvořila." "McGregor si zapálil cigaretu, a já toho využil k poznámce, že ten Heimatstal asi nebyl takové budiž k ničemu, když se mohl stát ředitelem velké firmy, ale McGregor jen opovrhlivě vyfoukl kouř."

"To je právě ten podfuk. Taková miadá a nenažraná kompanie si potřebovala dodat lesku a proto dali předsednictví nějakému šlechtici. To se tak tenkrát dělalo, to byl status tak zvané balance a vzájemné důvěry. Podnik měl v názvu slavné jméno, a zkrachovaly šlechtice měli snadný a šťavnatý důchod, a žádnou práci, mimo reprezentace. Na to Heimatstal stačil. Ono se to v jistých obměnách praktikuje dodnes. Baron se vystříhal vši odpovědnosti. Nosil bílé tropické šaty, chlastal whisky a opíčil se po Angličanech. Někdy jezdil do džungle lovit krokodýly a přitom tajně plodil levobočky s domorodkami. Pak se seznámil s rodinou jednoho metodistického misionáře ze Sydney a oženil se s jeho dcerou. Z toho sňatku se narodila Rosy. Mladá pani ještě před jejím narozením odjela zpět do Sydney a Heimatstal přijel zakratko za ní, aby byl u narození, ale právě tady byl zaskočen začátkem první světové války. Jako Němec byl po celou dobu internován a Rosy vyrůstala s maminkou."

(pokračování příště)

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT Pty Limited**
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:
Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

BANNERMANS

The Solicitors

Česky mluvící solicitor/ právník a
advokát vám nabízí služby

Obraťte se s důvěrou, poradíme vám ve všech
právních otázkách, včetně právních problémů v
České a Slovenské republice.
Vynikající znalost českého a australského práva.
Ceny jsou bezkonkurenční!

Kontaktujte: Vladimír Gazdík
Phone: (02) 891 4677
Fax: (02) 689 3849
Mobile: 015 274 734
Večer: (02) 805 0128
Soboty: (047) 876 336

Bannermans Solicitors - Suite 49/2 O'Connell Street
PARRAMATTA, NSW 2150

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: 99 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě.
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.
Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:
18 Hughes Ave.
Lawson 2783
Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ALTMAN GUEST HOUSE

615 Cabbagetree Road,
Williamstown, Port
Stephens, NSW

vám nabízí ubytování ve dvou až
tříložnicových apartmentech
1 noc \$ 99 -
5 nocí \$450.-
7 nocí \$590.-
Pro členáře A.L. sleva 20%

Saunu, jízda na koni, tenisové kurty,
bazén se slanou vodou, klid, pohodu a
ještě mnohem víc vám může nabídnout
Port Stephens,
včetně návštěvy vinic a vinných sklípků

Další informace Dalibor nebo Gordana
(049) 65 15 40, mobile 018 49 67 26

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT Pty. Limited
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte
na půl roku ☐ \$15.60
na celý rok ☐ \$31.20

BOHEMIA TRAVEL

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 801 2796 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

CTETE

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

AUSTRALSKÉ LISTY

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

INTERNATIONAL-
AUSTRALIA PTY.LTD.

33 Bligh Street

Sydney, NSW 2000, Australia

Phone (02) 231 2157

Fax (02) 231 2159

**Představujeme Vám nádobí,
které revolučním způsobem
změnilo vaření
v Evropě a v Americe**

Máte li zájem se dozvědět více nejen o firmě a
jejich výrobcích, ale i o tom, jak se i vy můžete
této "revoluce v kuchyni" aktivně zúčastnit
volejte Sydney: (02) 231 2157
(Petr - hovoří česky)
nebo Melbourne: (03) 602 2899

CZECHOSLOVAK AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU
ZASTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ**

Kontakujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECHOSLOVAK
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX 11110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE : 247 6196 FACSIMILE: 232 1713